

Des del Parlament

A FAVOR DE MENORCA I CONTRA NINGÚ

Josep Castells
Diputat de Més per Menorca al Parlament de les Illes Balears

Menorca és l'illa que surt més beneficiada del repartiment de l'impost turístic, popularment conegut com a ecotaxa. De cada 1.000.000 d'euros que Menorca recapta d'aquest impost, rep 384.839 euros del que recapten les altres illes. És a dir, rep una prima de més del 38 per cent. Ja ho voldria qualsevol inversor! Cap illa en surt tan beneficiada com Menorca. Així es desprèn de les dades publicades per la Conselleria de Turisme i que va reproduir MENORCA • «Es Diari», el passat dia 10 de febrer.

Això és i serà així perquè la Llei que crea l'impost adopta com a criteri per al repartiment de la recaptació uns percentatges fixos de referència. Aquests percentatges poden variar fins a un 40 per cent anual, per poder finançar projectes d'envergadura on sigui necessari, però han de compensar-se en els exercicis següents. Per tant, el repartiment sempre tendirà a aquests percentatges fixos.

Aquests percentatges de referència es van introduir a la Llei mitjançant una esmena de Més per Menorca. Abans de l'esmena, l'article 20 de la Llei feia una vaga referència a «criteris d'equilibri territorial». Més per Menorca va proposar adoptar uns percentatges fixos que blindessin una quota avantatjosa per a Menorca a l'hora de repartir un impost tu-

Més per Menorca no va contra ningú, ni menys contra Eivissa. Més per Menorca simplement vetlla pels interessos de Menorca. A favor de Menorca i contra ningú

ristic. Ho vaig explicar amb prou detall en un article en aquestes mateixes pàgines del passat 27 de juliol.

Curiosament, a les pàgines del MENORCA, dos articulistes han posat el crit al cel perquè Eivissa rebrà més doblers que Menorca de la recaptació global d'aquest impost. I dic curiosament perquè la comparació entre Menorca i Eivissa ja fa molt temps que ha quedat desfasada: per motius demogràfics, de

model turístic, de pressió humana, de sostenibilitat, i un llarg etcètera de circumstàncies que tots tenim al cap. El primer en formular aquesta idea va ser l'editor d'«Es Diari», el Sr. Josep Pons Fraga, que en el seu «Pont i cova» del passat 29 de gener conclouia que «los ibicencos saben hacerse valer más que los menorquines». Supòs que des de la visió del Sr. Pons Fraga, els polítics més ineptes de totes les Balears deuen ser els mallorquins, ja que d'acord amb els criteris de distribució de referència els pertocaria rebre aproximadament el 72 per cent i, en canvi, només han rebut el 65 per cent, és a dir, uns 2.000.000 d'euros menys del que han recaptat. I és que, òbviament, d'algun lloc ha de sortir la prima de Menorca a la que em referia més amunt.

⇨ **L'ALTRA ARTICULISTA** que va córrer al maniqueisme de Menorca contra Eivissa per analitzar aquesta qüestió va ser la consellera del Partit Popular al Consell de Menorca, Sra. Pilar Pons, en un article publicat el passat 6 de febrer. En el cas de la crítica del PP s'hi afegeix el fet còmic que mentre el PP de Menorca diu que el Consell de Menorca no ho fa bé, el PP d'Eivissa diu que qui es deixa prendre la cartera és el Consell d'Eivissa. Patètic.

Més per Menorca no va contra ningú, ni menys contra Eivissa. Més per Menorca simplement vetlla pels interessos de Menorca. A favor de Menorca, i contra ningú. El nostre menorquinisme no es redueix a una competició absurda entre illes.

Tribuna

C'S, EN LA CUERDA FLOJA

Victoria Lafora
Periodista

La poca energia con la que Albert Rivera está exigiendo al PP la dimisión inmediata del presidente de Murcia, Pedro Antonio Sánchez, por su imputación en el caso del auditorio de Puerto Lumbreras, pone en entredicho su lucha contra la corrupción.

Ciudadanos apareció en el panorama político en Cataluña con una muy eficaz labor de oposición a los nacionalistas excluyentes. Su salto a las listas en el ámbito nacional se basó en una oferta de regeneración de la vida pública, aplastada por los casos de corrupción. Este punto innegociable de su programa figuró en todos los pactos.

El giro en lo económico, aprobado en su último congreso, que les acerca mucho más a los postulados del Partido Popular, el abandono paulatino y suave de veleidades socialdemócratas y el ninguneo de Rajoy y su Gobierno, despreciando su apoyo a la investidura e incumpliendo sistemáticamente las exigencias del pacto previo, les está haciendo daño en su imagen pública.

Solo faltaba que después de defender con vehemencia que cualquier imputado (ahora investigado) debe abandonar de forma inmediata su cargo, ahora pretenden, como el PP, que sea apartado cuando se abra la vista oral.

⇨ **EL PROBLEMA ES** que en el caso de Murcia el pacto es previo a ese viraje. Allí se obligó a firmar a Pedro Antonio Sánchez que, en caso de ser imputado, debería dimitir de forma inmediata. Y eso aunque no les guste al PP, ni a Ciudadanos ahora, se debe cumplir.

Los populares pretenden pasar por alto que dos fiscales del TSJM, desoyendo las instrucciones de sus superiores jerárquicos y ante la gravedad del caso, instaron su procesamiento. Que el ministro de Justicia, Catalá, se reunió con Pedro Antonio Sánchez aprovechando el congreso del PP y en mitad del escándalo. Que el Fiscal General del Estado, en la «limpia» que va a efectuar de responsables poco dúctiles, tiene en mente cambiar al fiscal anticorrupción de Murcia.

El argumentario oficial del partido y del Gobierno pasa por decir que Sánchez ya ha salido absuelto de otras quince imputaciones previas. Con los apoyos con los que cuenta lo raro hubiera sido su procesamiento. Pretenden también hacer creer que no es lo mismo llevarse los fondos públicos que equivocarse en la gestión. Olvidan que la prevaricación es un delito, no un error.

Ciudadanos, si quiere mantener su credibilidad, no puede prestarse a este juego de imposturas. Ni consentir que el PP les arrastre a la irrelevancia política.

30 anys de l'Institut Menorquí d'Estudis

TRESORS AMAGATS DE L'IME: EL VALOR DELS ARXIS

Silvia Coll-Vinent
Institut Menorquí d'Estudis

Una ruta literària pes Castell, de la mà del professor Xavier Martín, em feia descobrir fa dos anys des del web de l'Institut Menorquí d'Estudis (IME) els llocs de l'escriptor Àngel Ruiz i Pablo, de la casa natal, passant per l'Ajuntament, l'Esplanada, la Biblioteca Pública, el Cafè-Teatro Salón, el mirador de Calasfontes, l'antic Casino Republicà o l'Església del Roser, identificables en alguns dels fragments reproduïts de les «Recordances». De la veu de M. Àngels Gornés, podem sentir a la mateixa pàgina el poema «Menorca»; també «Pàtria», interpretat pel grup S'Albaidà, i fins i tot descarregar-nos uns minuts la pel·lícula «El final de una leyenda» (1951), basada en una obra de l'autor. Quin bon exemple d'il·lustració viva i dinàmica

d'una figura de la literatura menorquina va donar l'Any Ruiz i Pablo!

Una de les missions de l'IME, llegim a l'exposició amb motiu dels 30è aniversari de l'entitat, és custodiar els llegats documentals cedits per particulars o hereus de figures destacades, literàries o científiques, per fomentar-ne la consulta i la investigació. Des dels seus inicis, no ha cessat de treballar per a la recuperació del patrimoni en tots els àmbits. Pàgines com aquestes ajuden certament a valorar el patrimoni literari de l'illa.

Però podem consultar-hi igualment en línia arxius científics, com ara els llegats dels botànics menorquins J. J. Rodríguez Femenias i M. Àngels Cardona, o la biblioteca científica de Josep Miquel Vidal Hernández, dispostària de 1.654 entrades. O altres de més llaminers, com els del portal Fra Roger de Gastronomia i Cultura, amb enllaços a blogs tan interessants

com «la Cuina del 18» i «Què es cou a Menorca», i al Centre d'Estudis Gastronòmics de Menorca, des del qual podem accedir a una base de dades amb més de 6.000 receptes, o llegir un article curiós sobre «La vertadera història de la salsa maonesa altrament dita alioli bò».

⇨ **SÓN PÀGINES VIVES**, que es mantenen i s'actualitzen amb la incorporació de nous materials. Navegant pel web, m'he topat amb autèntiques sorpreses, veritables tresors culturals i gastronòmics amagats entre els seus arxius. Tant de bo se n'hi afegissin de nous, a partir de la iniciativa de particulars i la cessió de fons documentals. És una encomiable funció de l'IME no tan sols la salvaguarda d'aquests arxius sinó fer-ne difusió, per explicar d'una manera ben atractiva fragments de la història de Menorca. Per als qui vivim fora de l'illa, el web de l'IME és un fil de contacte sempre engrescador, que ens fa estar al dia de les novetats i sentir el pols de l'activitat cultural i científica. Que sigui per molts anys!

Per als qui vivim fora de l'illa, el web de l'IME és un fil de contacte sempre engrescador, que ens fa estar al dia de les novetats...